

INSEMNĂRI FLORISTICE III

de D. PÁZMANY

Lucrarea cuprinde date noi floristice, precum și unele forme noi și o subspecie nouă pentru știință privind plantele colectate în partea nordică a Platformei Someșană (Dealurile Ciceului) și în Lunca Someșului dintre Reteag și Cițcău. Materialul herbaristic colectat de autor este deus în Herbarul Institutului Agronomic Cluj.

Pteridium aquilinum (L.) Kuhn m. **irregulare** Beck. Din țara noastră n-a fost încă semnalată. Frunza 3—4-penat sectată cu segmente distanțate, neuniform revolute pe margini. — Lângă satul Lelești pe marginea unei păduri de stejar (1965).

Equisetum palustre L. f. **reductum** Pázm. f. nova. Caulis tenuis, tenuiter ramosus, rami 1—2-ni ex eodem nodo orti. Forma paralella f. **pauciramosi** Bolle, sed per colorem pallide-bruneam vaginarum e basi ramorum differt. — Tulpina subțire, slab ramificată cu cîte 1—2 ramuri la un nod. Formă paralellă cu f. **pauciramosum** Bolle, de care se deosebește prin culoarea palid brună a vaginelor de la baza ramurilor laterale. — Lângă satul Măgoaja în *Eriophoro-Caricetum flavae* (1966).

Equisetum × **naegelianum** W. Koch (= *ramosissimum* × *variegatum*). Specie hibridă nesemnalată din țară. Tulpina înaltă de 50—70 cm, lată de 2—3 mm, cu 8—10 coaste longitudinale, la bază cespitos ramificată, iar la nodurile mijlocii și superioare cu 2—4 ramuri lungi, fertile. Vagine ușor campanulate cu dinți negricioși, lat membranoși și caduci. Spice sporifere de 6—10 mm, ovoide, mucronate. — În Lunca Someșului lângă satul Coplean prin locuri ruderalizate. Crește lângă calea ferată împreună cu specii parentale. (1966).

Salix purpurea L. f. **parvifolia** Pázm. f. nova. Foliis parvis, 1—2 (2,5) cm longis et 0,3—0,5 (0,6) cm latis. Nervi in ambobus lateribus folii proeminentes. Frunze mici, lungi de 1—2 (2,5) cm și late de 0,3—0,5 (0,6) cm. Nervațiunea proeminentă pe ambele fețe ale limbului foliar. — În albia Someșului lângă satul Coplean (1966).

Caltha palustris L. ssp. **palustris** (L.). Prezența acestei subspecii în flora noastră a fost pusă sub semn de întrebare (Flora R.P.R. vol. II (1953), p. 420). Am colectat-o în Lunca Someșului lângă satul Cițcău (1966) unde crește sporadic prin pajiștile mocirloase (*Magnocaricetalia*) împreună cu exemplarele subspeciei *laeta* (Sch., N. et Ky.) Hegi.

Galium palustre L. ssp. **transsilvanicum** Pázm. subsp. nova. Caulis robustus, erectus vel ascendens, 5—6-foliatus, e nodis inferioribus et mediis ortis. Petalis albis, rosaceo variegatis. — Tulpina viguroasă,

erectă sau ascendentă, pe nodurile inferioare și mijlocii cu 5—6 frunze. Petale albe, roșu nuanțate. — Frecventă în Lunca Someșului între Rețeg și Cițcău. Crește împreună cu ssp. *palustre* (L.) prin cenozele asociațiilor aparținătoare la clasa *Phragmitetea* și ord. *Molinietalia*.

La ssp. *transsilvanicum* se poate deosebi două forme: f. *transilvanicum* cu tulpină glabră (caulis glaber) și f. *nyárádyanum* Pázm. f. *nova*² cu tulpină scabră (caulis scaber).

Galium mollugo L. ssp. *erectum* (Huds.) Briq. var. *erectum* f. *stenophyllum* (Schur) Pázm. comb. nov. (syn. *G. lucidum* Schur non All. b. *stenophyllum* Schur En. pl. Trans. (1866) 284). Frunze pe dos cu nervuri proeminente și cu margini ± răsfrînte. — Lîngă satul Măgoajă în rariștele unei păduri de stejar (1966).

Catedra de Botanică și Fiziologia plantelor

ZUSAMMENFASSUNG

FLORISTISCHE AUFZEICHNUNGEN III

Die Arbeit führt einige für die Wissenschaft neue unterspezifische Einheiten an, und behandelt die Verbreitung einer seltenen und einer neuen Art für Rumänien.

1) Această subspecie arată o trecere atât către *Galium uliginosum* L., de care se deosebește prin forma și virful limbului foliar, cît și către *Galium constrictum* Chaub. de care se deosebește prin pediceli fructiferi mai lungi și divaricați.

2) In memoriam R. I. Nyárády (1881—1966)

ÜBER DIE CETERACH DC.-ARTEN AUS DER FLORA RUMÄNIENS

(*C. officinarum*, *C. jávorkaeum*)

von A. NYÁRÁDY und E. C. VICOL

Die von I. MANTON (9), D. E. MEYER (10, 11), G. VIDA (19) u.a. veröffentlichten Ergebnisse cytotaxonomischer Forschungen bei einigen Pteridophyten der Familie Aspleniaceae sind wertvolle Beiträge zu ihrer genaueren Kenntnis. Gelegentlich dieser Forschungen wurden neue taxonomische Einheiten identifiziert. Von diesen gibt G. VIDA (19) als neue Art *Ceterach jávorkaeum* (VIDA) SOÓ (syn.: *Asplenium jávorkaeum* VIDA; *Ceterach officinarum* ssp. *bivalens* D. E. MEYER), die in der Flora Rumäniens und anderer umgrenzende Länder zu verzeichnen ist, an.

In der Flora Rumäniens war die Gattung *Ceterach* DC. bis zur Veröffentlichung dieser neuen Art, nur durch *C. officinarum*, dessen Verbreitung von GH. GRINȚESCU (6) bearbeitet wurde, vertreten. Da sich die Arbeit von G. VIDA (19, S. 206) auf die Verbreitung dieser Art in Rumänien nicht bezieht, sondern nur *C. jávorkaeum* erwähnt, (l.c. S. 205, Abb. 11, 12) dürfte man daraus die Schlussfolgerung ziehen, dass bei uns nur die letztgenannte Art die Gattung *Ceterach* vertritt.

A. LAWALREE (8) verwendet die Angaben von G. VIDA (19) bei der Bearbeitung der Gattung *Ceterach* für die „Flora Europaea“ und unterstreicht: „A taxon from SE Europe, differing from *C. officinarum* in chromosome number ($2n=72$) and mean spore-length ($32-39\mu$), has recently been described, as *Asplenium jávorkaeum*, by G. VIDA (1963)“.

Da die von G. VIDA (19) aus den süd-südwestlichen Gebieten des Landes angegebenen 6 Standorte für *C. jávorkaeum*, nur einen kleinen Teil der Standorte darstellen, die in unserer Fachliteratur als Standorte von *Ceterach officinarum* bekannt sind, ergibt sich die Aufklärung des Vorhandenseins und Areals dieser beiden Arten in unserem Lande als eine Notwendigkeit.

Das oben Erwähnte bewog uns, das *Ceterach*-Material aus der verschiedenen Herbarien zu überprüfen. Vergleichsweise haben wir ein reiches Herbariummaterial aus Rumänien und anderen Ländern studiert; wobei wir die von G. VIDA (19, S. 202) angegebenen morphologischen Merkmale in Betracht gezogen haben, aber besonders die die Sporendimensionen. Letztere werden von den meisten Fachleuten (7, 8, 11, 18) als sicheres Unterscheidungsmerkmal gedeutet, eine Schlussfolgerung zu der auch unsere Forschungen führten.

Reproduced with permission of the copyright owner. Further reproduction prohibited without permission.